

Przez pewien czas nauczanie Jezusa, Jego orędzie i pamięć o Nim żyły tylko w przekazie ustnym. Po stopniowym odejściu apostołów i pokolenia naocznych świadków rozpoczął się kryzys przekazu Dobrej Nowiny. Uczniowie apostołów, kontynuujący ich misję głoszenia, zaczęli spisywać fragmenty tradycji ustnej. W ten sposób pojawiły się pierwsze fragmenty opisujące mękę i śmierć Pana Jezusa, logia, czyli sentencje wygłoszone przez Jezusa, przekazy o cudach, a także dialogi. Hagiografowie pod wpływem specjalnej asystencji Ducha Świętego starali się uporządkowywać te mniejsze dokumenty, układając je w większe całości zgodnie z określonymi schematami pod względem geograficznym, chronologicznym i tematycznym. Cztery księgi kanoniczne Mateusza, Marka, Łukasza i Jana nazwano Ewangelią z powodu bardzo ścisłego związku zachodzącego między tymi księgami a Jezusem i Jego nauczaniem oraz między owymi dziejami a głoszeniem Apostołów o Chrystusie i Jego orędziu.

Choć tradycja wczesnochrześcijańska przypisuje poszczególne Ewangelie konkretnym osobom, to jednak w procesie powstawania one, podobnie jak i dzieła znajdujące się w kanonie Starego Testamentu, także miały wielu anonimowych autorów, aż doszło do ostatecznej redakcji poszczególnych ksiąg zarówno Starego, jak i Nowego Testamentów. †

Każdy z Ewangelistów starał się przedstawiać osobę Jezusa Chrystusa i Jego orędzie według określonego schematu, uwzględniając sposób argumentacji i sytuację słuchaczy, do których owo orędzie zostanie skierowane. W tradycji chrześcijańskiej poszczególni Ewangelisci są przedstawiani z konkretną symboliką. Symbole przedstawiające Ewangelistów wywodzą się z wizji Ezechiela (1,5-14). Jednak w ciągu dziejów historii nie wszyscy pisarze kościoła łączyli poszczególne symbole z konkretnym Ewangelistą. Dzisiejsza identyfikacja symboliczna wywodzi się od św. Ambrożego i została rozwinięta przez św. Hieronima. Owa symbolika jest związana z treściami zawartymi na początku każdej Ewangelii. Św. Mateusz jest przedstawiany z symbolem człowieka, ponieważ jego przekaz Dobrej Nowiny rozpoczyna się od ludzkiej genealogii Jezusa Chrystusa. Św. Marek jest przedstawiany z lwem, gdyż pierwsze rozdziały jego Ewangelii opisują przepowiadanie Jana Chrzciciela na pustyni (a pustynie są często miejscem siedliska lwów). Św. Łukasz jest przedstawiany z bykiem lub wołem, ponieważ jego orędzie rozpoczyna się od opisu składania przez Zachariasza ofiary w świątyni, a hymn „Błogosławiony Pan Bóg Izraela...” mówi o rogu zbawienia. Św. Jan jest przedstawiany z orłem, który symbolizuje wzloty duchowe Ewangelisty, co to zostały przedstawione w Prologu opisującym bóstwo Jezusa Chrystusa: „Na początku było Słowo...”